

NOVÁ HOLKA

HOKEJOVÉ

BITVY

SAM LAWRENCEOVÁ & BEN JACKSON

bambóok

bamb**oo**k

NOVÁ HOLKA

**HOKEJOVÉ
BITVY**

SAM LAWRENCEOVÁ & BEN JACKSON

Přeložil Martin Forman

Copyright © 2018 Sam Lawrence & Ben Jackson

Updated Illustrations Copyright © 2024

All rights reserved.

Czech edition © Grada Publishing, a. s., 2026

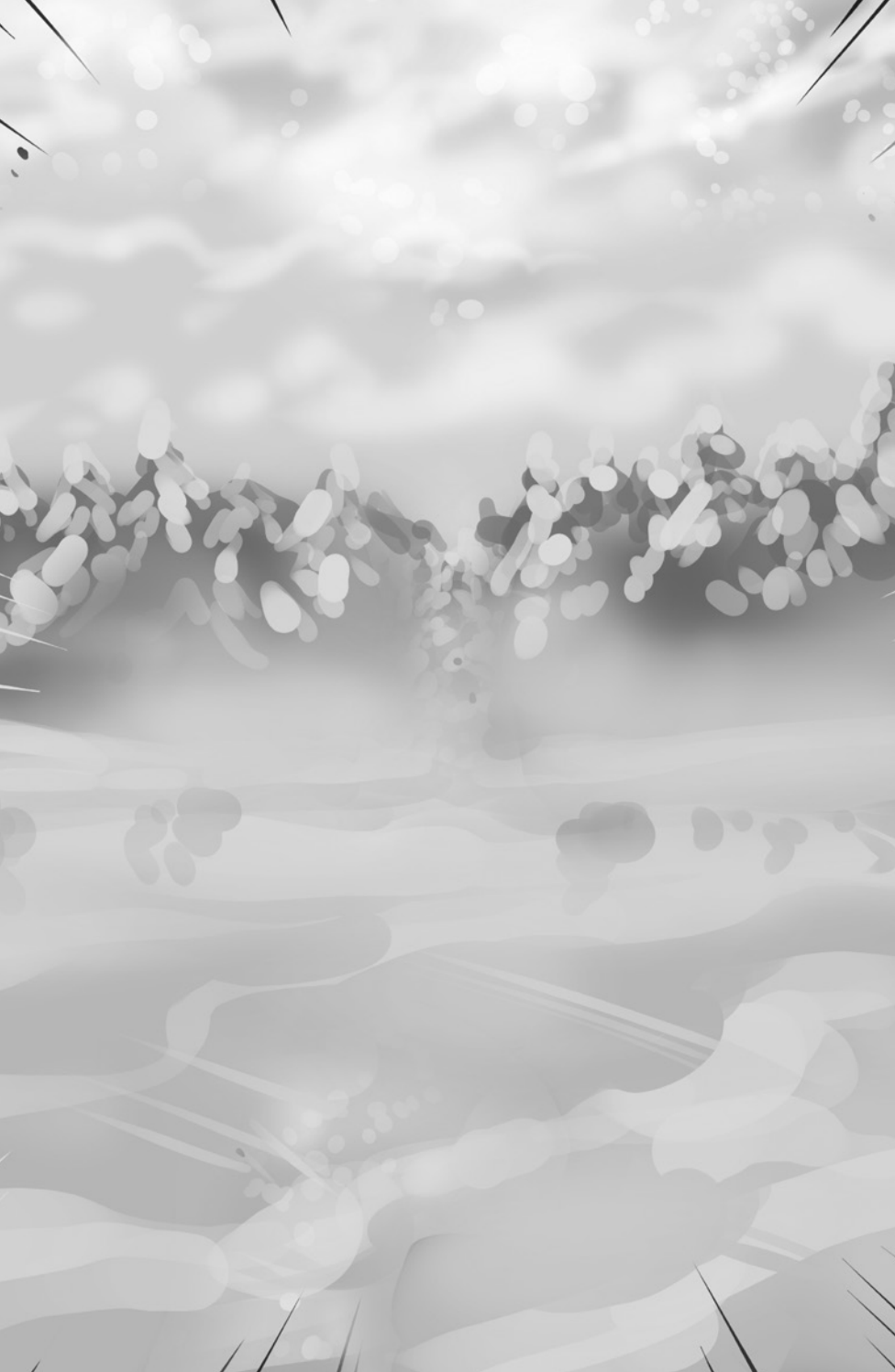
Translation © Martin Forman, 2026

Redakční úprava Tereza Filinová

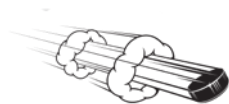
ISBN 978-80-271-6090-7

*„Dobrý hokejista hraje tam, kde je puk. Skvělý hokejista bruslí tam,
kde puk teprve bude.“*

Wayne Gretzky

1

MILLIE S OSTATNÍMI DÍVKAMI z týmu čekala ještě společně s Cameronem a několika dalšími kluky z chlapeckého družstva, až začne jejich zápas ve fieldlakrosu, a všichni se přitom rozvíchovali a povídali si. Lakrosová sezóna byla už téměř u konce a chlapecké a dívčí týmy se konečně potkaly na jednom hřišti.

Většinou hrávaly na opačných stranách města, v jiné dny a v jiných hodinách. Bylo prima, že spolu mohli mezi jednotlivými zápasy strávit trochu času a společně si odpočinout. Někteří z rodičů ogrilovali maso a přinesli i další jídlo, takže se na parkovišti rozjela party.

Léto brzy skončí a s ním i dlouhé horké dny. Ale to nebyla zas tak špatná zpráva. Konec léta znamenal začátek něčeho jiného: hokeje! Lakros je celkem zábavný, ale tady zůstává pro všechny nejoblíbenějším sportem lední hokej. A jak chlapci, tak dívky doufali, že se jim

letošní sezóna obzvlášť vydaří. Holky měly tento rok dokonce velkou šanci získat titul.

Zatímco dívky čekaly, až jim začne další zápas, probíraly, s kým budou příští víkend hrát závěrečný zápas lakrosové ligy. Budou to Baxterské Panterky. *Blé*. Všem bylo jasné, že jsou bez šance. Panterky je v jejich posledním vzájemném zápase úplně smetly a teď se to zřejmě bude opakovat.

Tento rok se bohužel v lakrosu neprobojují do vyřazovacích zápasů. Co se týče statistiky výher, ani jeden z týmů neměl úplně skvělou sezónu, ale všichni si samotnou hru ohromně užívali a věřili, že se příští rok vrátí o hodně silnější.

„Panebože! Violet, neuvěříš, o čem jsem právě slyšela mluvit svou mámu s tou tvojí!“ vyhrkla Diana, když přiběhla k oběma skupinám.

Violet se tvářila zmateně a s obavami se dívala na svou kamarádku.

„O co jde, Diano?“

„Trenéři se dneska večer na předsezónním setkání zjevně chystají oznámit něco hrozně důležitého,“ dramolila jako o překot.

„No a co to jako má být?“ zeptala se netrpělivě Millie. Bylo by fajn, kdyby se Diana aspoň jednou dostala k podstatě sdělení, aniž by z toho dělala drama.

„Prosím tě, Diano, to už přece víme. Všem našim rodičům o tom napsali e-mail, ne?“ namítla trochu pochybovačně Georgia.

„Myslím, že všichni chtějí vědět, co přesně jsi zaslechla. Co je ta velká novinka?“ smál se Cameron. *To jsou prostě holky*, pomyslel si. *Všechno musí dramati- zovat.* „Tak už to vybal!“

„Kdybyste aspoň na chvíli zmlkli, tak bych vám to řekla!“ nafoukla se Diana, zkrřížila ruce na prsou a našpulila rty. „Než jste mi tak bezohledně začali skákat do řeči, snažila jsem se říct, že jsem na beton zaslechla svou mámu mluvit o tom, že se trenéři chystají dnes večer našemu týmu představit novou holku!“ vychrlila ze sebe, aby ji zase někdo nestihl přerušit.

„Panebože!“ vydechly všechny naráz. To nebyla dobrá zpráva. Vypukla panika a všechny dívky začaly mluvit jedna přes druhou.

„Vždyť už máme kompletní tým!“

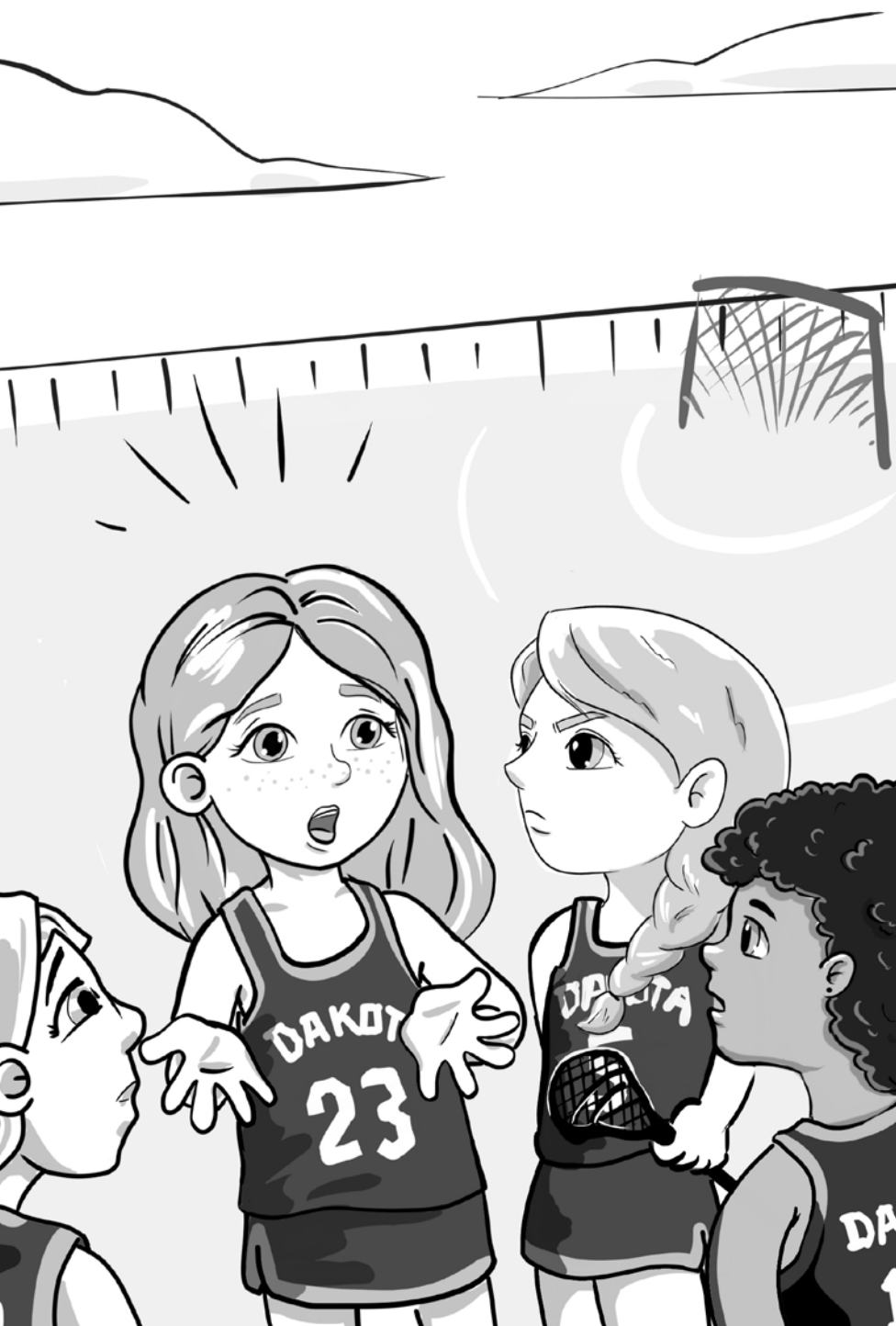
„Kde ta nová holka bude hrát?“

„Na jaké bude pozici?“

„To některá z nás z týmu odejde?“

„Už jsme prošly rozehrávkami. Já o svoji pozici v sestavě přijít nehodlám!“

Cameron se postavil, podíval se na ostatní chlapce a gestem je vybídl, aby šli za ním. „Páni!“ naznačil rty

a rozhlížel se přitom kolem sebe, zatímco zbylí hoši podle jeho příkladu taky vstali a vzdálili se od holek, které teď byly všechny sročené v jednom chumlu.

„Ty jo, ty to dost hrotí,“ řekl Hunter a díval se s ostatními kluky na holky, které divoce gestikulovaly rukama.

„To teda, kámo,“ odpověděl Cameron.

„Jsem zvědavý, jestli bude hezká,“ přemítal Luke.

„O tom si nech zdát!“ řekl Logan a uhnul hlavou, když se mu Luke pokusil nasadit kravatu.

Zazněla siréna ohlašující konec zápasů, které se mezitím odehrávaly na hřišti.

„Tak jo, kluci, musíme se jít rozcvičit. Vezměte si výstroj a počkejte na mě na druhé straně hřiště. Luku, ty zatím povedeš rozcvičku. Já tam hned přijdu,“ řekl Cameron, popadl svoji lakrosovou hůl a odkráčel směrem k Millie a ostatním holkám, které nepřestávaly vyšilovat. Chlapci z jeho týmu přikývli a udělali, co jim řekl.

„Millie?“ zavolal, když se k ní přiblížil. „Millie!“

„Co je? Chci říct, copak je, Came?“ zeptala se Millie, která se snažila zorientovat v tom, o čem spolu holky diskutují.

„Už zazněla siréna.“

„No a co? Jo, sakryš! Jasně! Díky! Máš to u mě!“

„To je v pohodě,“ řekl Cameron. Vydal se zase zpátky, usmíval se a kroutil přitom hlavou. *Ty holky. Zrovna když už si myslíte, že je máte všechny přečtené, zase se naučíte něco nového. Kdo by si pomyslel, že jedna nová holka vyvolá takový rozruch?* Aspoň že jeho tým tuto sezónu žádného nového hráče nedraftuje.

„Holky, teď poberte výstroj a běžte na hřiště. Na rozcvičení máme jen pár minut!“ zavolala Millie a na chvíli zpanikařila, když nemohla najít svou lakrosovou hůl.

„To by mě zajímalo, jestli ta nová holka náhodou nehraje centra,“ zavolala Chloe, a zatímco se usilovně snažila nasadit si brankářské chrániče, všimla si, že Millie po obličeji přeběhlo zděšení.

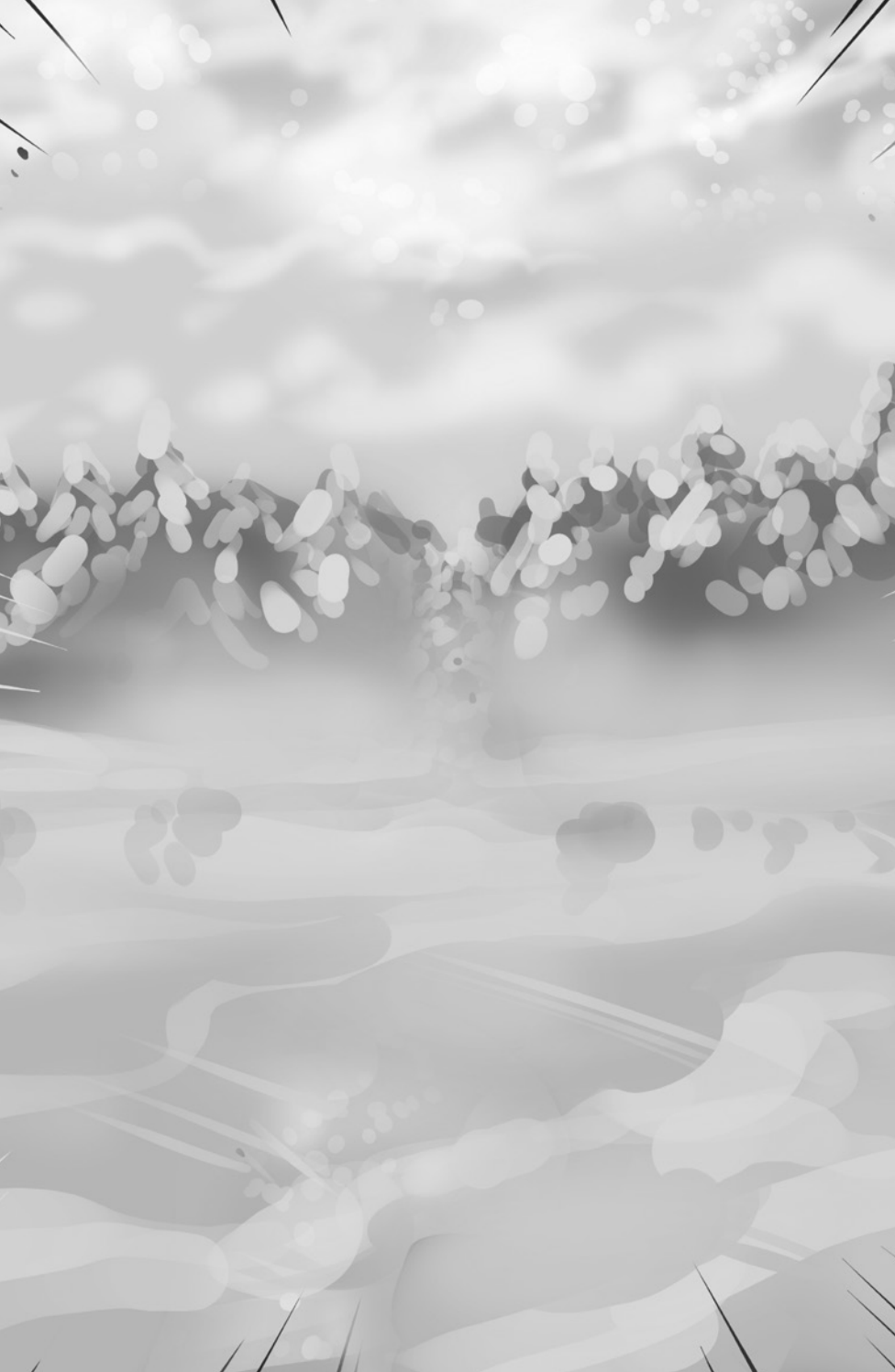
„Já slyšela, že je to brankářka!“ zavolala přes rameno Violet s ušklíbnutím.

„Sklapni! To ani náhodou!“ Teď vypadala vyděšeně zase Chloe.

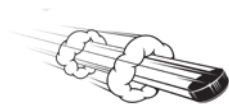
„Tak dost! Máme před sebou zápas. Tu novou holku můžeme probrat, až dohrajeme. Pojdme, týme, dáme si dlouhé kolečko. Do toho!“ volala Millie a vedla svoje družstvo k rozběhání po vnějším obvodu hřiště.

To se lehce řekne, pomyslela si, ale co když ta nová holčina opravdu hraje centra a co když je ještě k tomu dobrá? Millie o svých vlastních kvalitách

nepochybovala – proto byla koneckonců kapitánka –
vždycky tu ale bude zrnko pochybností, jestli nemůže
přijít někdo, kdo ji o její post připraví. *A dost!* nakázala
si v duchu, zatímco její tým obíhal hřiště. *Soustřed' se
na dnešní hru, starosti nech na potom.*

2

„POSPĚŠ SI, MILLIE, nebo přijdeme pozdě!“ volala na ni její matka seshora ze schodů.

Bum, bum, bác, bum!

„Millie Anno! Říkám ti to pořád dokola! Opatrně s tou taškou a neopovaž se poškrábat zdi.“

„Promiň, mami. Přísahám, že ta taška je každou sezónu těžší a těžší.“ Za usilovného supění a funění konečně Millie hodila svoji napěchovanou hokejovou tašku na podlahu na vrcholu schodiště. Připadalo jí, jako by v ní bylo kamení.

„Máš štulpny?“

„Mm, jo. Víím zcela jistě, že v ní mám všechno.“

„Tak zcela jistě, jo? To je dobře, protože tentokrát nepojedu ze zimáku zpátky domů kvůli tomu, že máš jen jednu brusli.“

„To se stalo jen jednou, mami. *Jen jednou!*“

„Jednou to úplně stačilo. Teď mě tak napadá, že by

sis možná mohla zkusit pro změnu sama vyčistit hokejovou tašku. Je ti deset, Millie, už jsi dost stará na to, aby ses o svoji hokejovou výstroj začala starat.“

„Já vím, já vím, mami. Udělám to dneska večer po tréninku. Slibuju!“

„To už jsem od tebe slyšela, slečinko. Jen pro tvou informaci – ta tvoje taška už pěkně smrdí. Ještě chvíli a narostou jí nohy a bude schopná nosit sama sebe po baráku. Je mi líto všech tvých chudinek kamarádek, které s tebou sedí v šatně. Ty to musí zbožňovat,“ řekla Milliina máma se smíchem, jednou rukou si zacpávala nos a druhou se ovívala.

„Mami, hokejové tašky ostatních holek taky smrdí. Nebuď tak melodramatická. To je prostě hokej!“ namítla Millie se smíchem, odtáhla tašku ven a zabouchla za sebou dveře.

Cestou na zimní stadion ani jedna z nich nemluvila. To bylo nezvyklé. Millie myslela na tu novou holku a přemýšlela, jak se k tomu nenápadně dostat v dosud neprobíhající konverzaci. Když už přijížděly na parkoviště, nakonec se rozhodla, že to prostě rovnou vybalí.

„Hele, mami, nevíš něco o té nové holce, co se má k mému týmu přidat?“ zeptala se Millie, když přijížděly

ke vstupním dveřím. *Jestli rodičům přišel e-mail od trenéra, tak by máma mohla něco vědět*, přemýšlela Millie. *Člověk by řekl, že něco dopředu řeknou i kapitánce.*

„No, trenér Phil to opravdu chce oznámit celému týmu najednou. V mailu nás výslovně žádal, abychom vám nic neříkali, takže si asi budeš muset počkat.“

„Mami! Jsem kapitánka! Snad bych mohla vědět aspoň *něco*, než se to dozví zbytek týmu,“ odsekla Millie našťavaně a zkrřížila ruce na prsou. Její máma se zasmála.

„Millie, mám tě ráda, ale když vám to trenér Phil chce říct jako skupině, tak to tak bude,“ řekla, zatáhla ruční brzdu a vypnula motor. „Podívej, Millie, já vím, že máš svůj tým a že jste všechny nejlepší kamarádky, ale změna je život, chápeš?“

Millie pomalu přikývla a dívala se přitom z okna.

Chtě nechtě byla kvůli celé té záležitosti nervózní. Hlavou se jí honilo tolik otázek, že je nemohla jen tak ignorovat. *Ublíží to týmu? Jsme si všechny tak blízké a nechci, aby se to změnilo. Co když hraje na mojí pozici? Co když chce být kapitánka? Ztratím svoje kamarádky? Ach! Už přestaň, mozku.*

„Já vím, mami.“

„Někdy se zdá, že se všechno mění k horšímu, ale

pak se ukáže, že je to naopak. Udělej mi prosím laskavost. Dej té nové holce šanci. Nikdo nemá rád, když je někde nový, tak ať se cítí vítaná. Jsi kapitánka, takže je na tobě, abys šla ostatním příkladem. Teď si vyndej z kufru to svoje zapáchající hokejové nádobíčko a přidej, slečinko!“

„Tak jo, mami. Dík.“

„Za málo. Tak běž, kapitánko, nebo přijdeš pozdě!“

Millie vešla do velké zasedací místnosti a hodila tašku s výstrojí a hokejku na zem vedle věcí všech ostatních holek. *Skvělý, jsem tu poslední. Kapitánka za všechny peníze*, pomyslela si.

„Už jsi ji viděla?“ zeptala se jí Chloe, když se připojila k hloučku dívek.

„Ne, kde je?“ zeptala se Millie, natahovala krk na všechny strany, ale zároveň se snažila vypadat nenápadně.

„Je tamhle se svojí mamkou. Odtud ji neuvidíš.“

„Prosím o pozornost, všichni mě teď poslouvejte,“ zavolal trenér Phil. „Chci, abyste mezi dakotské Vichřice přivítaly Miu. Mia k nám přestoupila na poslední chvíli, ale pokud chceme tenhle rok vyhrát, hodí se nám každá pomoc. Kromě toho se Katin táta narychlo

přestěhoval za prací, takže nám stejně jedna hráčka chyběla. Postav se a pozdrav ostatní, Mio.“

Mia se pomalu postavila a rozhlédla se po rozlehlé místnosti. „Ahoj.“ Cítila, jak jí zrudnul obličej. *Panebože, to je trapas*, pomyslela si a zapadla zpátky do své sedačky. Ostatní děvčata si mezi sebou začala cosi šeptat.

„Holky, utište se. Teď k dalším věcem...“ Trenér mluvil ještě asi dvacet minut o nadcházejícím rozvrhu, turnajích a o tom, co očekává od rodičů a hráček. *Úplně to samé, co říká každý rok před začátkem sezóny*, pomyslela si Millie a pokukovala přitom po té nové holce.

„To je ode mě všechno. Teď mazejte do šatny a za dvacet minut se uvidíme na ledě.“

Když se děvčata usadila na svoje obvyklá místa v šatně, Millie si nemohla nevšimnout, jaké tu panuje ticho. Normálně by tu byla sranda, všechny by mluvily a smály se, ale teď tu vládl podivný klid. Nechtělo se jí do toho, ale někdo musel té nové holce představit tým a ona byla přece kapitánka.

Pšššouk!

„Ježiš, Chloe!“ vykřikla Violet. „Ty sis právě prdla?“

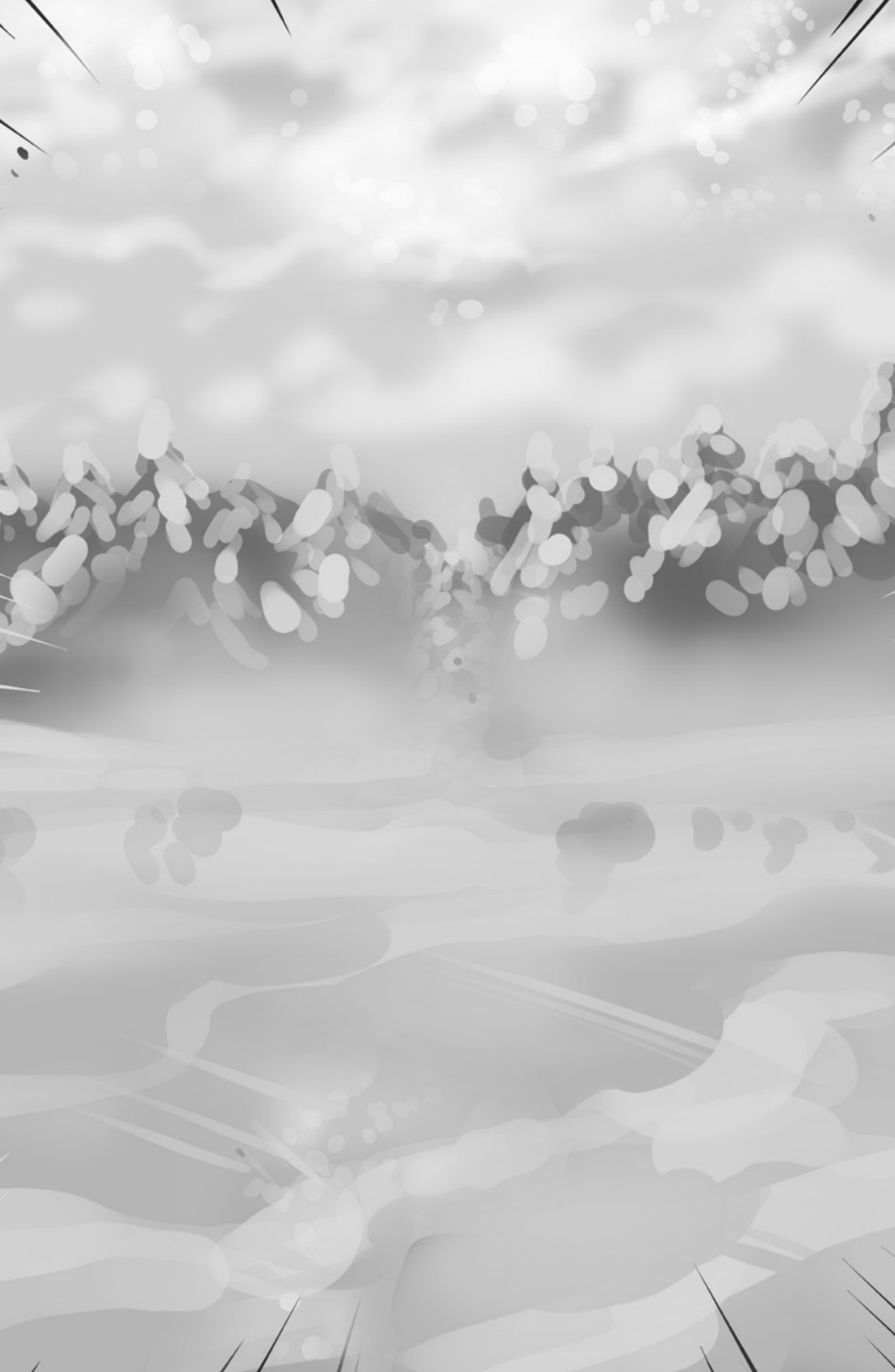
Chloe se postavila a rozhlédla se po šatně. „Jo!“ řekla, a než vyšla ven, mrkla na Miu. Tak a bylo vymalováno. Všichni v místnosti se rozesmáli. Dokonce i Millie, i když trochu proti své vůli. *Co to s těmi brankáři je?* pomyslela si. *Opravdu jsou to pěkní podivíni.*

Napětí v místnosti zmizelo a všechny dívky teď mezi sebou klábosily jako obvykle. Millie se konečně vzchopila a postavila se, aby Mie všechny představila.

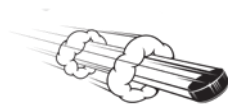
„Ahoj, já jsem Millie. Dělam kapitánku. Ta švihnutá gólmanka, co právě teď odešla, je Chloe. Tu si zamíluješ. Ostatní starší holky jsou Georgia, ta hraje pravé křídlo, Lola, levé křídlo, Ashlyn v obraně, Diana taky a Sara s Violet jsou naše útočnice. Já hraju centra. Mladší děvčata jsou Emma, Isabela, Anna, Maizie, Kiera a Maddie. Na jaké pozici hraješ ty?“

„Všechny vás ráda poznávám. No dřív jsem vždycky hrála centra.“ Mia se přitom postavila a rozhlížela se po místnosti.

Millie cítila, jak se jí sevřel žaludek. No jasně, že hraje centra. *To bude náročný den,* pomyslela si, když vycházela ze šatny.

3

KDYŽ DÍVKY NASKÁKALY na led, nemohly se zbavit pocitu, že je něco špatně. Jako by celá dynamika v týmu náhle zmizela. Když spolu nějaký kolektiv hraje dlouhé roky, ihned pozná, že něco nefunguje, a s tou novou holkou Miou to prostě najednou všechno bylo tak trochu divné.

Chloe se rozvíchovala před brankou, protahovala se a klouzala ze strany na stranu, aby rozhýbala svalstvo. Hodně lidí si myslí, že to mají gólmáni v bráně jednoduché, ale pravda je taková, že to vyžaduje velmi specifický typ hráče, který dokáže zůstat soustředěný po celý zápas. Nikdy nevíte, kdy na vás přisviští další střela.

Chloe si nemohla nevšimnout, jak se celý tým Mii straní. Ne nějak okatě, ale zároveň dost zřetelně na to, aby to Mia cítila. Mia se rozvíchovala při své vlastní sestavě, a co tak mohla Chloe ze svého místa vidět, vedla si velmi dobře.

Sakryš, ta je vážně hodně dobrá, říkala si v duchu Millie, když se začínala rozcvičovat ona sama.

„Dámy, všechny ke mně!“ zvolal trenér Phil a bruslil ke středovému kruhu. „Millie, chci, aby holky ukázaly, co v nich je. Ať se za tebou seřadí na slalom, ty to projedej jako první a vy ostatní za ní. Chloe?“

„Ano, trenéře?“ otočila se k němu brankářka. Nedávala pozor. Sledovala totiž Miu. *Ta nová holka je moc hezká,* pomyslela si, *a ty její brusle vypadají skvěle.*

„Jsi připravená, nebo si máme všichni dát pět minut pauzu, abys mohla v klidu zírat do prázdna?“ Ostatní holky se zahihňaly, ale kouč je zpražil pohledem, takže rychle přestaly.

„Ano, trenéře. Připravená, trenéře.“ Chloe přitom betony udělala nemotorné pukrle a mrkla na ostatní děvčata. Trenér Phil obrátil oči v sloup a sklopil hlavu. To bude zase trénink...

Millie vyrazila jako první. *Proč jsem tak nervózní?* ptala se v duchu sama sebe. *Co to se mnou dneska je?* Mia stála v řadě přímo za ní a Millie tušila, že nejspíš sleduje každý její pohyb. Jestli chce zůstat prvním centrem, tak si nemůže dovolit tohle zvorat.

Rychle prokličkovala mezi všemi kužely, a to tak hladce, že přitom ani jednou neztratila kontrolu nad

pukem. Hbitě si sjela na oblíbenou stranu a švihem zápěstí zavěsila kotouč do brány.

„Hergot, Millie, ty víš, že tam mám díru. To není fér!“ zvolala Chloe, která zůstala ležet v brankovišti na boku.

„Smůla, Rypáku!“ smála se Millie. Chloe vztekle zavrčela. Říkaly jí Rypák, protože chytala tím způsobem, že šla hlavou až k zemi a puk se jí často odrazil od mřížky helmy.

„Skvěle, Millie! Pěkná práce s holí. Chloe, příště snad budeš mít víc štěstí. Další!“ zavolal trenér Phil. Třeba ten trénink nakonec nebude úplně k ničemu.

Teď přišla řada na Miu. Ani ona si nemohla dovolit tohle zkazit. Vždycky je těžké být někde nová a ona ze zkušenosti věděla, že všichni budou sledovat, jak dobrá je.

Mia se bruslemi odrazila od ledu a vyrazila kupředu. Měla hlavu skrčenou mezi rameny a s pukem u čepele hole se proplétala mezi malými oranžovými kužely. Když projela kolem posledního, naznačila pohyb doleva a pak vystřelila švihem zápěstí doprava.

Chloe to naznačení trochu rozhodilo a už se nestačila vrátit zpátky. Roztáhla betony, co to šlo, ale puk jí přeletěl přes nohu. *Kdepak, to nechytím*, pomyslela si chvíli před tím, než za ní kotouč zapadl do brány.

„Pěkný gól!“ pronesla Georgia, když kolem ní Mia projížděla. Millie po Georgii hodila rozladěný pohled.

„Co je? Je prostě dobrá.“ Georgia byla Milliina nejlepší kamarádka a věděla, že ji tím popíchne, ale občas ráda někoho pozlobila. Millie výborně bruslí a je skvělý centr, jenže někdy jí pozice kapitánky až příliš stoupá do hlavy.

„Skvěle, Mio! Chloe, potřebuju, abys líp četla jejich pohyb. Podle toho poznáš, kam míří. Další!“ zavolal opět trenér. Georgia vyrazila mezi kužele, ale Millie nemohla odtrhnout oči od Mii.

Oklepala se a vrátila se zpátky do reality. *Soustřed se, holka!* nakázala si v duchu a přestala zírat s otevřenou pusou. *Je načase začít to brát vážně.* Millie zaslechla, jak se vzadu několik mladších holek ptá Mii, kde se naučila tak dobře bruslit a střílet.

Zbytek tréninku probíhal podobně jako na začátku. Millie se snažila být co nejlepší a stejně tak Mia. Obě byly až nezdravě soutěživé a ani jedna z nich nehodlala polevit. Zbytek týmu si vzrůstajícího napětí mezi jejich kapitánkou a Miou nemohl nevšimnout. Museli byste být slepí jako patrona, abyste to neviděli.

Jakmile trenér vyhlásil, že můžou vyrazit do šatny,

Millie opustila ledovou plochu. Obvykle se tam zdržovala, co nejdéle to šlo, ale všechny holky teď mluvily s Miou a ona se s tím v tu chvíli nedokázala srovnat. Tohle se jí ještě nikdy s nikým nestalo a neměla dobrý pocit z toho, jak ji to nutí se cítit a chovat.

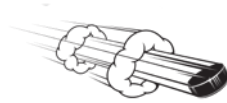
„Ještě než se půjdete převléknout, rád bych jenom řekl, že to byl skvělý první trénink. Myslím, že s trochou koncentrace a dřiny máte šanci letos vyhrát ligu. Nesmíte ale usnout na vavřínech. Sezóna je hodně dlouhá a ještě nás čeká dost práce. To je za mě všechno. Uvidíme se na dalším tréninku,“ řekl trenér Phil holkám nakonec.

Millie se převlékla rychlostí blesku a prošla halou na parkoviště. Potřebovala už odtamtud zmizet a srovnat si myšlenky.

„Vedla sis skvěle, Millie,“ řekla jí máma, když zaplula na místo spolujezdce.

„Jo, dík,“ odpověděla Millie a dívala se přitom z okna. *Jojo. To bude náročná sezóna.*

4

ZÁVĚREČNÉ ZÁPASY V LAKROSU proběhly zhruba tak, jak chlapci i dívky očekávali. Oba týmy prohrály. Neutrpěly sice debakl, ale zároveň se ani nepřiblížily k výhře. To však neznamená, že by se u fieldlakrosu nebavily a příští rok to určitě zkusí znovu s ještě větší vervou.

„Naši říkali, že by bylo bezva, kdybyste všichni přišli k nám na grilovačku a zaplavat si,“ řekl Preston, když si svoji lakrosovou tašku přehazoval přes rameno. Jeho rodičům patřila firma na pronajímání letadel a byli pohádkově bohatí. Letadla na výlety nebo pracovní cesty si u nich půjčovali sami slavní lidé. Preston se s tím nikdy nevychloubal, ale v pokojíčku měl haldy podepsaných plakátů a fotek celebrit.

Všichni sedící na trávníku kolem něj postupně přitakávali.

„Dobře, takže dorazte kdykoli kolem oběda. A vezměte si s sebou plavky a ručník. Táta už má na

grilování všechno připravené a řekl mi, že vám mám říct, že můžete vzkázat svým rodičům, že nemusí nic nosit. Tak zatím!“ doplnil Preston s úsměvem a odkráčel směrem k parkovišti.

„Ty tam půjdeš, Millie?“ zeptal se Cameron.

„Jo, a ty?“ *No, je vedro*, přemítala v duchu Millie, *tak proč ne?* Takových dnů už moc nebude. Za pár měsíců bude zase pořádná kosa.

„No jasně. Miluju grilovačky u Prestonů. Jeho máma dělá tu skvělou mexickou kukuřici. Nevím, v čem spočívá to tajemství nebo jak to přesně dělá, ale chutná výborně!“

„Může za to majonéza a parmazán, ty troubo. Moje máma ji dělá taky!“ prozradila mu Millie se smíchem. Bylo to jedno z jejích nejoblíbenějších jídel. Další věc, kterou měli s Cameronem společnou.

„Čeká na mě táta, tak už radši půjdu. Uvidíme se u Prestonů!“

„Tak jo,“ odpověděla Millie a sledovala, jak se Cameron loučí s hráči ze svého týmu a odchází na parkoviště. *Je to opravdu fešák*, pomyslela si. *Panebože, Millie, vzpamatuj se! Je to tvůj nejlepší kamarád a teprve nedávno jste se udobřili.*

„Millie! Pojď už. Za půl hodiny mi bude volat klient!“ zavolala na ni máma z parkoviště.

„No jo, mami! Ježiši, už jdu,“ řekla Millie, stoupla si a poklusem se vydala k autu.

Ten den se vydařil ještě lépe, než všichni očekávali. Jako by jim léto dopřálo ještě jednu poslední party na rozloučenou. Millie ležela na nafukovací matraci v bazéně a s Georgiou a Lolou probírala poslední zápas v lakrosu a to, jak se jim asi bude dařit v nadcházející sezóně v hokeji.

„Panebože, Millie, Chloe sem přivedla Miu,“ řekla Lola, když všechny tři dívky vzhledly ke dvěma nově příchozím.

„Hej, Millie, kdo je ta nová holka?“ zeptal se Rob z druhé strany bazénu.

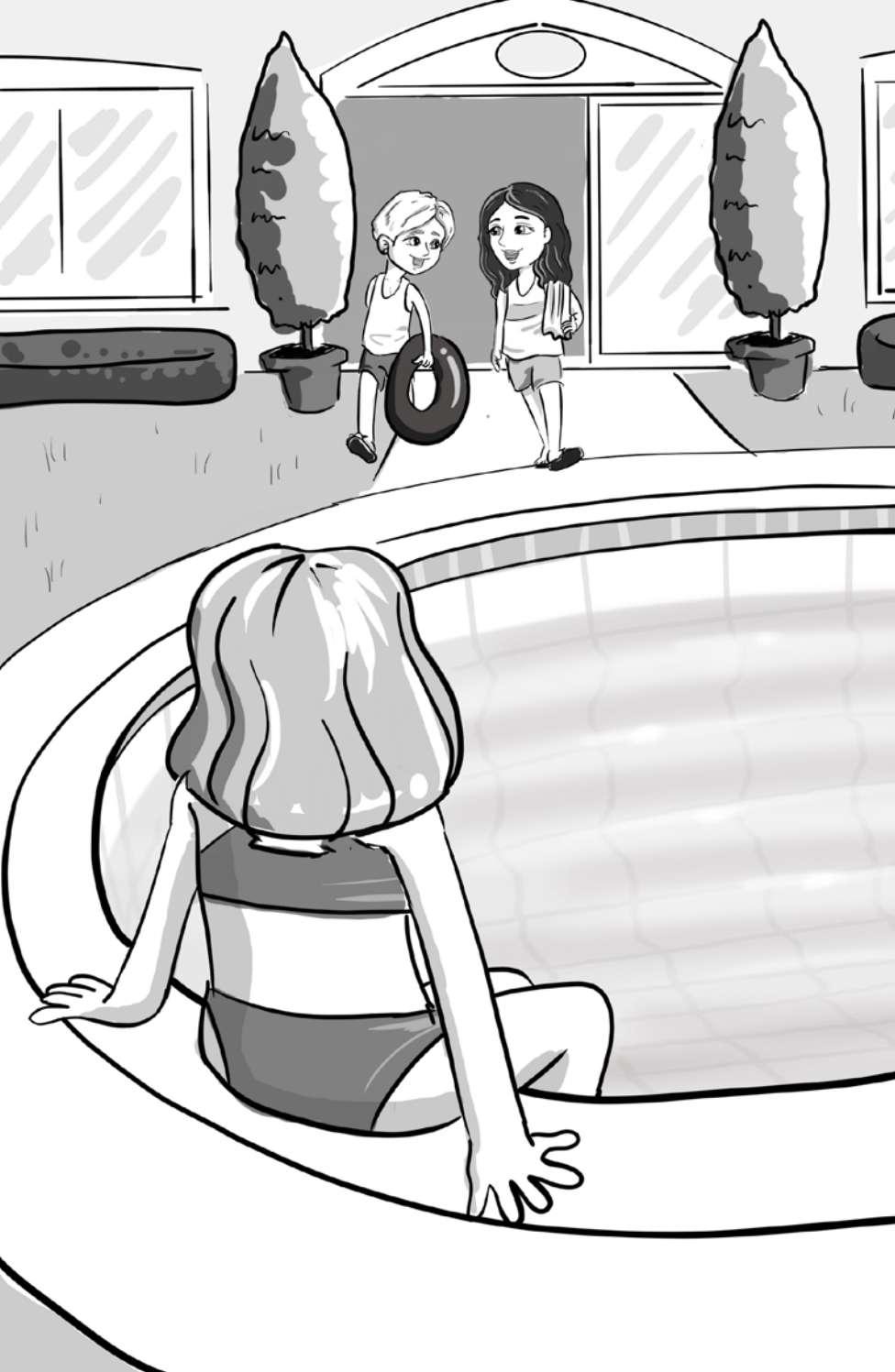
„To je Mia, truhlíku. Právě se přidala k našemu týmu,“ odpověděla Georgia a cákla vodu na Roba, který se opíral o bok bazénu a sledoval neznámou dívku.

„Umí bruslit?“ zajímal se Hunter.

„Prosím tě, ta vás všechny strčí do kapsy!“ smála se Lola.

„Měli jsme teprve jeden trénink. Ještě je brzy na to vyhlášovat ji nejlepší hráčkou roku, ne?“ namítla tiše Millie.

„Páni. Tady někdo zní, jako by měl trochu nahnáno,

co, Millie?“ dobíral si ji Rob a mrknul na ni. „Nehraje taky náhodou centra?“

„Já nemám vůbec nahnáno... a ano, hraje centra.“

„Neboj, Millie, ty budeš vždycky naše kapitánka,“ ujistila Millie Georgia, objala ji a poplácala po zádech.

Mia se zpočátku cítila trochu nesvá, ale brzy to přešlo. Nikdo nemá rád, když je někde nový, zvláště v tak semknuté skupině, jako byla tahle, ale Chloe se držela u ní a představila ji týmu chlapců.

„Tak, to jsou všichni kluci. Vyrůstali jsme spolu, ale teprve nedávno jsme spolu zase začali trávit volný čas.“

„Jak to?“ zeptala se Mia.

„No, když se ochladí, tak je tu jeden rybník, na kterém všichni hrajeme. Loni jsme spolu měli velký, ne úplně přátelský zápas, kluci proti holkám, abychom vyřešili, který tým je lepší. Bylo tu dost dusno. Cameron s Millie spolu nemluvili a celé se to pěkně zamotalo. To už je ale minulost. Teď jsme všichni zase kamarádi. Linkin a Violet spolu dokonce chodí.“ Chloe se přímo vyžívala v zasvěcování do vztahových propletenců.

„A co Cameron s Millie? Vypadají, že jsou si hodně blízci,“ zajímala se Mia a dívala se, jak na sebe ti dva v bazénu cákají.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy **Hokejové bitvy - Nová holka**.
Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.